

עין משפט  
גר מצוה

**צא:** ר"ן

**ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים**

רש"י

מסורת הש"ס

עב א טי"ע א"ר"ט פ"י  
קמ"ט פ"י י"י

**הנהגות הב"ח**

(6) גמ' אמר רב נתחן  
כל-ו' ימינו לנו נתחן:  
(7) שם אמר רבא  
איתחא: (8) שם דמיני  
כי נואפתו הנה הו"ס כ"ל-  
וין כש"י:

**גליון הש"ס**

גמ' דהשמינין חריא. ע"י  
שם ד' ק"י ע"ג נדרים  
ולמי:

**הנהגות מהר"ב**

**רנשבורג**

[A] תוס' ד"ה מריה טוף  
כי ובערוך פ"י דהוי טוף  
הכנל וערק הכנל. ע"י  
ספר מקום שחולל בשער  
התנועות:

**הנהגות מהר"י**

**לנדא**

[6] תוס' ד"ה מריה  
טוף כי, ובערוך פ"י  
ד"ה טוף נראה להכנל וערק  
וערק כי שיהי' נעלם מעיני הכנל  
וערק ד"ה טוף עבד אסורא  
היה לרכוסי מירכס טרם  
שיהיה הכנל רחוק אומר:

(6) [פ"י תוס' תוכות י"י.  
ד"ה מעלה] (7) [בבבלי  
בבא פ"י על נבי כיפת השער  
במתכא בבבלי כמו פ"י  
אלולא: כ"דן רבי בבב'  
(8) [שם לנינו איתא  
דהדקיה וע"ה כ"ד"י שמתג  
דהדקיה סוגי תוספתא,  
(ד) [וע' תוספות יבמות כד:  
ד"ה אמר רבי ומוס'  
תוכות סג: ד"ה אלול  
אמר]א,

**תורה אור השלם**

1. ואנשים צריכים הקדו  
ישפטו אחדים משפט  
נאפות ומשפט שפלות  
ד"ס כי נאפת ד"ה וד"ס  
בידיוק' יחזקאל כג מה  
2. מ"ס גנובים ישתקו  
ולחם סתרים יעטף:  
משלי ט ז

**פירוש הרא"ש**

אח"כ. מוכרי אהל  
ועלה היה כסן ולמסרת  
עליו כסונג: נפשי:  
מוכרי נפט: סחריק  
בביתא. סוגי נבית  
כי הו"ה להחולל (ר'  
פ"ה: דהדקיה דלינדרונא:  
רש"י יחזקאל. פרק  
הכנל: אירכוסי הו"ה מירכס. היה נעמן כמי הכנל: נראה ל"ה דליכ"ו וליפות. כדי שחפ"ה מתייה ל"ה כל עת:  
הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים

אסלויי. מוכרי אהלות כשמיס: נפטויי. מוכרי נפט: דהוס  
מסרוק כביסא. שיהי סגור עם אשה כבית: פריטיס נואף  
לסולא. פרק הגדר: הוס מירכס. כביתה היה מתחנא כבית  
שלא ירגיש בו הכנל: כלא דעסא דליספסא. שאלו הימה יודעת  
לא הימה מניחתו לאכול: כי נאפו  
ודס כידיון. דנאפסיס הורגין  
הכנל: מסו דסימא איסורא עבד.  
הא כהנה והאי דלמך ליה הכי  
משוס דלא לימות דמיכו איתמיה  
עלויה כי מ"ס גנובים ישתקו קמשמע  
לן דלא אמרינן הכי ושריא:

אהלויי דהו"ו הכא האינדא אי אתא לא  
דילמא מנהון אמר רב נתחן עיניה נתנה  
באחר ולית בה מוששא במלה הו"ה  
איתא דלא הו"ה בריחא דעתה בהרי  
גברא אמר לה האינדא מאי שנא אמרה  
ליה מעולם לא צערתי כדרך ארץ כי  
האינדא אמר לה לא הו"ה הדא מילתא  
האינדא אמרה ליה א"כ הלין נכרים נפטויי

**הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים**

דהו"ו הכא האינדא אי אתא לא דילמא חד מנהון אמר (6) להו רב נתחן  
לא תשגיחון בה נותנת עיניה באחר הו"ה א"הו"ה גברא דהו"ה מהרויק  
כביתא הו"ה ואינתתא על אתא מריה דביתא פריטיה נואף להוצא וערק  
אמר רבא איתא שריא (7) אם איתא דעבד איסורא ארכוסי הו"ה מירכס  
הו"ה איתא אתא גברא סליק נואף איתיב (8) [בבבלי] בבא ליה מהותן תחלי  
תמן וטעמינון הו"ה בעא מרי דביתא למיכל מן הנהו תחלי כלא דעתא דאינתתא אמר ליה הו"ה נואף  
לא תיכול מנהון דטעמינון הו"ה אמר רבא (9) אינתתיה שריא אם איתיה דעבד איסורא ניהא ליה  
דליכול ולימות דכתיב יכי (10) נאפו ודס כידיון פשיטא מהו דתימא איסורא עבד והאי דאמר ליה דניהא  
ליה דלא לימות בעל דתהווי אינתתיה עלויה (11) מ"ס גנובים ישתקו ולחם סתרים יעטף קא משמע לן:

**הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים**

הכנל: אירכוסי הו"ה מירכס. היה נעמן כמי הכנל: נראה ל"ה דליכ"ו וליפות. כדי שחפ"ה מתייה ל"ה כל עת:  
הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים

אסלויי. נכרים מוכרי אהל: נפטויי. מוכרי נפט: מהרויק.  
שיהי נחנא עם אותה אשה וכדלמך פ' החובל (כ"ק דף פ"ה: 4)  
דהדקיה דלינדרונא: פריטיס נואף לסולא. פרק מתייה של הו"ה  
ודפנא: אירכוסי הו"ה מירכס. שיהי מתכיל עלמו כדי שלא יראה  
קלונו: ככלאי כבא. נמכך שלפי  
הדלת. והא דלנטריכי להני טעמי  
לאו למימרא ככלאו הכי איתמא  
אסירא דיתא שאין האשה נאסרת  
על כעלה אלא כקינו וסמיה או  
כעדי דכר כדור אלא דאי לאו משוס  
הני טעמי היה לחוי ככיואל כזה  
לכל בעל נפש נמוס לעלמו כדי  
ללאח ידי שמיס(10): אלהים משמים  
יאיר עינינו בתורתו כאור  
החמה שבעתים. ויזכנו לראות  
כבנין ירושלים אמן:

הדרן עלך ואלו נדרים  
וסליקא לה מסכת נדרים  
ההוא נואף דעל לגבי דההיא  
תמן וטעמינון הו"ה בעא מרי דביתא למיכל מן הנהו תחלי כלא דעתא דאינתתא אמר ליה הו"ה נואף  
לא תיכול מנהון דטעמינון הו"ה אמר רבא (9) אינתתיה שריא אם איתיה דעבד איסורא ניהא ליה  
דליכול ולימות דכתיב יכי (10) נאפו ודס כידיון פשיטא מהו דתימא איסורא עבד והאי דאמר ליה דניהא  
ליה דלא לימות בעל דתהווי אינתתיה עלויה (11) מ"ס גנובים ישתקו ולחם סתרים יעטף קא משמע לן:

**הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים**

הכנל: אירכוסי הו"ה מירכס. היה נעמן כמי הכנל: נראה ל"ה דליכ"ו וליפות. כדי שחפ"ה מתייה ל"ה כל עת:  
הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים

**תוספות**

איסורא ארכוסי הו"ה מירכס. פירוש היה נעמן כמי הכנל משיח' נימות: כלא דפסא. כניסת הפתח: פשיטא.  
(דהתם) שאף חשוד על שפיכת דמים: מ"ס גנובים ישתקו. כדלמך כנאדרין יעל טעם כילה ויתן לעוברי עבירה  
קמ"ל דנוסף אינו יודע זה ויתא ליה לנימות בעל כדי שישלמה כפריהו:  
הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים

אח"כ. מוכרי אהל: נפטויי. מוכרי נפט: מהרויק.  
שיהי נחנא עם אותה אשה וכדלמך פ' החובל (כ"ק דף פ"ה: 4)  
דהדקיה דלינדרונא: פריטיס נואף לסולא. פרק מתייה של הו"ה  
ודפנא: אירכוסי הו"ה מירכס. שיהי מתכיל עלמו כדי שלא יראה  
קלונו: ככלאי כבא. נמכך שלפי  
הדלת. והא דלנטריכי להני טעמי  
לאו למימרא ככלאו הכי איתמא  
אסירא דיתא שאין האשה נאסרת  
על כעלה אלא כקינו וסמיה או  
כעדי דכר כדור אלא דאי לאו משוס  
הני טעמי היה לחוי ככיואל כזה  
לכל בעל נפש נמוס לעלמו כדי  
ללאח ידי שמיס(10): אלהים משמים  
יאיר עינינו בתורתו כאור  
החמה שבעתים. ויזכנו לראות  
כבנין ירושלים אמן:

**אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך**

הדרן עלך מסכת נדרים והדרן עלך. דעתן עלך מסכת נדרים ודעתך עלן. לא נתנשי מינך מסכת נדרים ולא תתנשי מינן לא  
בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר כן שלשה פעמים ואמר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמנותנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. חנינא בר פפא רמי בר  
פפא נתחן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:  
הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונהיה בלנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל  
בלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחכמי מצותיך כי לעולם היא לך: יהי לבי תמים בהקיקך למען לא אבוש: לעולם לא  
אשכח פקודיך כי בם חייתיני: ברוך אתה יי למדני חקיקי: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים  
והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שךר  
והם עמלים ואינן מקבלים שךר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שאמר ואתה אלהים  
תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעזרתני לסיים מסכת נדרים כן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמד וללמד  
לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא  
תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם. ותתקיים בי בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך.  
כי בי ירבו ימיה ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם,  
ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכרהא מארעא, ולאקבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה  
ויקריה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא  
מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא. לעלא  
מן כל ברקתא ושירקתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנו, ועל תלמידיהוון ועל כל תלמידי  
תלמידיהוון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון שלמא רבא חנא  
וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני ריחי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים  
טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: